

אור

בנין ביהבנ"ם

חדש

נמירא א) ועשו הערלים תחבולות שונות וקראו בונים טובים ולא פעלו כלום ונעשה באותו מקום אנם גדול עד היום הזה ונתקיים אז כשזה קם זה נוסף ונתעלה הקדושה.

סיפר

צעניך תצטו (דהיינו עינים דקדושה) אם דיש חקרן דהוא קג"כ אפ"ה וסלונות רשעים תראה, ונציא עו"ש צסס הס"ק מהר"ש אלגאזי פ"י על פקוק נו"ש גבי אלישע ויראם ויקללם הטעם שהולך לקללם ג"כ ולא הועיל נתינת עין צלצד רק הוכרח צפה לקללם, ועיי"ש צסס הלצ אר"י צסס חשיך עה"ת צראשית ע"כ, וראה זה נולאתי צקי תורת יוקף על הנקורה (נדפס צשנת תפ"ה) פרשת שונות וזה"ל והנה לכל החילונים והקלפות יש צו לד קדושה אור קטן כנקודת עין וזה הוא חיותן ועתה לא וראה אם יעמוד אדם א"ש גדול לכגד איש קטן וייד הגדול גוצר ותופס אללו אור הקטן וזה ענין נתן עיניו צו ונטל ונונו לד הקדושה שהוא חיות חלק הקדושה הנשאר אז נעשה גל של עלמות חלק אציו ואנו שאלם אין צו החיות דקדושה הרי הוא כאצן דונוס עיי"ש, ואיתא צסה"ק ישנוח נושה פ' צא שהלדיקים הגדולים וויליאין הנהיג וון הרשעים כונו אצן השואצת ונושיך צרזל ולהם נותר להקהכל כדי להוליא ונונקגר אקיר והוא ממש כמו פדיון שבויים ויכול להקהכל כל זון שיש צו כ"ק אצל לאחר שהוליא ונונו הכל ונשאר רק רע אקור להקהכל ע"כ וכן נתצאר הענין צאריכות צהקדונות קה"ק אגרח לחיים (זלחטשצו). ונהגה"ק ונהר"ז ונרגליות ז"ל ונקנוך על הכתוצ והצטו אל נחש הנחוישת עיי"ש וכן ראה אריכות הענין צסה"ק ערצי נחל פרשת צא, ואיתא צסה"ק ייבצ לצ (לחו"ז הגה"ק ז"ל) פ' נח צצרא"י צעלנוא קנה להו כונו שאנורו רז"ל ריש צ"נו נוחי ונלאתיהו ראיתיה ושם צפרשת כך כונו צצדצר גשוני קנה צרא"י צעלנוא כן צדצר רוחני צנה"ק קנה צרא"י צעלנוא עיי"ש וכונו כן יש דצרים נפלאים צזה הענין צקפרי רציו אין סיעור ונוהם צלצ שנוח עה"ת פרשת צא על פ' כי ציוס ראותך פני וכו', וצהקידור דף קפ"ה על פ' ותצט עיני צשורי ושם דף רע"ג על פ' ה' לי צעוצרי ואני אראה צשונאי, ושם צדף ריב על פ' וראה הכהן וכו', א) וכונו כן נראה צסה"ק זרע קודש ונזקיני הגה"ק מרד"ן מראפשיין ז"ל פרשת תלז וזהלח"ק וכן שונעתי ונהי"ק נויה אלימלך ז"ל שכשעשה עליות כשונה ראה שנושאים את כלי הציהנו"ק וח"ל שהם אותן הכלים שהוליא הוא ונהגלות, ופי"א אונר שנפלה בירת שומאה א' צלורה גדולה ונאוד וצכל יוס עולין אלפי אלפים צעלי ונלאתות צנאים לצנות החווה אצל יש לי שונר טוצ שכשהרצ נויה יעקב יצחק מלאנצוט ונתפלצ תפלת י"ח צתפלת ונחה ונפיל כל ונה צצונים עיי"ש.

פרק י' פועל ישועות.

[א] סיפר לי כ"ק תורתני הגה"צ שליט"א. בעיר ראדחוב הסמוך לאלעסק הי' שם מלמד א' ושמו ר' מיכל מחסידי רבינו, והמתנגדים של רבינו שם הקניטו אותו וצערו אותו חמיר אדות נסיעתו לאלעסק, פ"א נחלה אשתו על הולה (לעהמונג) והיתה מסוכנת ודסק הרבה פעמים על פתחי רבינו א') ולא נתרפאת והי' להם להמתנגדים פתחון פה לצערו יותר כמוכן. וכתב מכתב לרבינו בבקשות ותחנונים שירחם עליו ויתפלל על אשתו שהי' לה רפ"ש במהרה שבמעט היתה גוססת והי' או קידוש השם, ועמדתי אז סמוך לוקני רבינו וצ"ל בשבא המכרת, ואחר שקרא המכתב אמר קנאתי בהוללים, וצוה ליתן לו ניר לכתוב תשובה וכתב בכי"ק וו"ל: ב"ה ידירי ההסיד ר' מיכל נ"י מבהבו דניעני דתפלת עליה כתפלת משה על מרים והבתיבדה יהי' לה לשמירה, חנוך דוב אב"ד אלעסק, והמכתב בא לר' מיכל יום ה' לעת ערב והניח המכתב תחת מראשותי' ואחר איזה שעות אמרה לבעלה רתן לי הלב ונתן לה והתחילה מעט לישוב על המטה ואז ראה שהתחיל הישועה להתניצין וראש ראש הוטב לה עד שאמרה ליתן לה בגדיה ושאל אותה למה לך ואמרה שמרגשת עצמה כי טוב וחפצה להבין על שבת ונעשה רעש גדול בהעיר ובפרט בין המתנגדים באו לשאול מה זה ואמר להם שהרבי כתב לו מכתב והניחו תחת הכר ומה הוטב לה. ואז דברו המתנגדים ביניהם שניודאי איזה קמיע הוא. ובא לשם רב אחד גדול מפורסם בעל מקובל גדול והלך לר' מיכל לראות המכתב, ורצה לראות אם אפשר לצרף מזה איזה קמיע וכשהתכונן היטב בהמכתב לא ראה שום שמים. וראה שאיש אלקים היא ונשק המכתב מזה התעוררת אהבה ונסע ר"ש לאלעסק וסיפר לרבינו הכל ואז אמר לי רבינו חרע אשר ב"ה שמי עלול לזה שאפעול בו ישועות ורפואות רק ירא אני שלא יחשדני שיתן אני קמיעות ב) (עיי' להלן פ' י"ב אות ה'). עוד

א) עיי' צ"צ קט"ז נ"י שיש לו חולה צתוך ציתו ילך אלל חכם ויצקש עליו רחמים. ב) ראה זהסידור דף ק"כז וזה"ל וידוע גודל השקות שיש בוטים צעלי קויעות והשקות שקוצרים שהם נוכריחים חלילה להם ובך אמרתי כבר בשם מו"ה זל"ה גודל הגנאי שלהם שאמר צודאי נועלים חרק צידם שאין זהם קום ונוסי וכך אמר וכו' דצחנות לעשות זה להשתנות צחנות הוא נחנות סעסה איזה עצירה ונונונו נכרל כח הרע וזה נקית איתן לזאת העצירה וצקס נאריך הרצה צגנותם ונו"ח הק' זל"ה ג"כ האריך הרצה ואמר דזה העעם שלא רצה דמלאך לומר שמו לעקב שהי' נותפחד כסיהא נכתב צתורה אפשר יצואו איזה סוטים וישתנושו צו וכו' שאין רשאיין להזכיר קום פס וכו' ננוילא נקייט איתנו ע"י תפלות וצקקות כל העויות עיי"ש צארכות. ואיתא צקפה"ק תפלה למשה נוקיני הגה"ק נקאונציר זל"ל פ' ויקהל וזה"ל סנועתי מאחי מו"ר שיחי' סקיפר מדיבו מלובלין. הקויע של רבי ר' משה לוב נקאקוצ

[ב] עוד מהג"ל. פ"א הי' איש א' סומא משתי עיניו ר"ל ונסע לוועין לדרוש ברופאים ולא עלחה תרופה למכתו והי' שם רופא אחד שכבר שמע מגדולת ונספלות רבינו ואמר להסומא בדרך אנשי א"א לרפאנוך רק שמעתי שבמדינות פולין יש שם רבי א' גדול באלעסק ומפורסם לאיש מוסת ויכול להיות שירפא אותך וכן עשה ובא לאלעסק והי' על שבת ונחרפא על שתי עיניו א) כאחד האדם ונסע בחזרה לוועין ויחמהו וישחוממו איש אל דעו ושאלו אותו איזה סם רפואה נחן הרבי לעיניך. וא"ל לא עשה די כלום רק בירך אותי בברכתו הקדושה ויאירו עיני. וענו ואמרו כולם אין זה מעשי ידי אדם כי אם מעשה ידי איש אלקים.

[ג] עוד מהג"ל בעיר מאפרוב הי' איש א' ושמו ר' חיים אלי' והי' חסיד ועשיר מופלג והי' חשוכי בנים ד"ע ובא לרבינו כמה פעמים בתחנה ובקשה והפצרות רבות שיבטיח לו בנים ובקש ממנו שיבקש מאתו מעות כמה שרוצה ולא רצה רבינו וקיני נעיין לעיל פ' ח') ואז באלו הימים בא לבראד צדיק א' גדול וקדוש מארץ רוסיא ונסע אצלו ר' חיים אלי' הג"ל אודות להושיע בבוש"ק והצדיק הג"ל ביקש ממנו מעות והבטיח לו בנים ויצא קלא דלא פסיק בעירו שאשתו נתעברה ונסע רח"א לרבינו בשמחה גדולה וביקש שיחפיל להשי"ת שיהי' ההולדה בניקל בעתה ובזמנה, וא"ל רבינו שיעס עס אשתו אל רופא והי' לו דברי רבנו לפלא בעיניו וכשבא לביתו ושאלה אותו אשתו מה אמר רבינו ולא השיב לה מאומה ואחר איזה שבועות שוב נסע עוד הפעם ואמר לו רבינו נ"ב כנ"ל, ונסע לביתו ואחר איזה שבועות כשבא פעם שלישית ורבינו ההויק

מסאסוב הי' שבת צט"לוצ סם הוייה ע"כ. וכתוב צקפה"ק היכל הצרכה מאיז הגה"ק מקמארנא ז"ל פ' זהעלוהך וזה"ל וכל הנופתיים שעשה הארי בן שרד הריב"ש טוב רופא חולים גוקסים. פותח קוונים שכתעוורו עיניהם פתח ונעניות, פיקד ע"י עקרות זקנים נופתיים פליאים שלא כשנעו ונינות רחצ"ד וחציריו הכל הי' שהי' ונייחד ונותפלל לתקן זה הענין לנעלה צכ"י ונונילא נוסך לנוטה כל עוז וכל וניכי תיקון ע"כ. ועיין צט"ה ח"ג ק"י תרפ"ח צסס ק' הנואר הגדול שקוניעות רצן של ישראל הצעש"ט ז"ע הי' רק סגנו ישראל בן שרה בעש"ט וצסס ק' דברי דוד שקוניעות של רבי ר' נפתלי הכהן ז"ל הי' רק סגנו הקדוש נפתלי הכהן עיי"ש. ועיין צאריכות צח"ר דף ו' ע"צ ובהסידור דף ק"ט ע"צ וראה זה נולדתי צקה"ק שה"ג מהחיד"א ז"ל ונערכת א' חלל הקדוש הנוקוצל מדר"א אזולאי צ' כתב סם צח"ד וסנועתי ונהרצ הנופלח ח"ק מדר"ח בן עמר שהוא הכיר להרצ ז"ל וכשהי' אדם חולה שאל ונונו קוניע לוקח ונעט כייר וכותב עליו צכתב רש"י יה"ר שתשלח רפואה לפצ"פ נוחלי פ' ח"ק. ותו לא צלי שום סם ותולה זה הקוניע עליו ונותרפא וכן לעינים אחרים ואונל הרצ ונהר"ח הנזכר שהוא הי' לו איזה קוניעות כתוצות ונהרצ כאונור.

א) כמבואר בחגיגה ג' יהי רלון שיחזרו עיני יוקי לנוקונן וחזרו.

אור

מועל ישועות

חדש מד

החוק ברבורו רק שצריכין ליסע לרופא, או כשבא לביתו סיפר לאשתו דברי רבין ולא רצתה ליסע לרופא כמוכן, רק שאלה למילדת ואמרה לה המילדת, שהוא מעוברת כנהוג ונסע רח"א עוד הפעם לאלעסק לספר מה שאמרה המילדת, וא"ל רבינו אני אומר שחיסע עם אשתך לרופא, ועתה הוכרת לקיים את דברי רבינו ונסע לרופא גדול, ואמר הרופא שאינה מעוברת, ונסע רח"א ואשהו לביתם בבושה גדולה כי ה' כבר מפורסם בעירם שהיא בהודש השמיני והיתה רמזיד בביתה שבושה לילך היצה ובין כך אירע שא' מחסיד' רבינו בטאפרוב שמו ר' גרשון עשה בר"מ וקרא את רבינו לשם להיות על הברית ובאו אנשים רבים לכבדו להנות מזיו קדשו ומתורתו ולקבל ברכתו והי' שם איש א' וקן מופלג ובא לסני רבינו בבקשה גדולה אודות אשת רח"א הנ"ל שזה במשלש חדשים שהוא יושבת סגור ומסוגר בביתה מחמת הבושה והפציר מאד ברבינו שיחפלה בעדה לישועה ואח"כ באחה האשה בעצמה לפני רבינו והביאה כל תכשיטי' והניחה הכל על השלחן ודמעתה על לחיה בבקשות גדולות (מנהגו הקדוש של רבינו זקני ה' כשבא לפניו איזה בקשה גדולה הניח ראשו לאחוריו על כסאו כמו שישן והי' זה ענין דביקות) לרחם עליה וישב רבינו כך על כסאו לערך חצי שעה ואח"כ התעורר ופרתח בד"ק מצינו בגמ' גודל הענין של המלבין פני חבריו ברבים והשי"ת כביכול שומר התורה צריך לשייטה ברבים על עלבונה הגדול, ועתה אני מבטיח לך שיהי' לך ישועה ונתן לה בחזרה כל תכשיטי' וכן הי'. שנולד לה אח"כ שני בנים חיים וקיימים א).

[ד] עוד מהנ"ל פ"א בא לפני זקני רבינו איש א' ממדינת רומעניען עם בנו בחור א' שנחאלס פזאוס ר"ל וא"ל רבינו שישארו אצלו על שיק ובשעת התפלה יעמוד אצלו ובליל שבת כשהתחיל רבינו לומר לכו נרננה אמר בזה"ל לכו ואנחנו נרננה לה' ב) ותומ"י התחיל הכתור לדבר והתפלל כאחד האדם ואביו נתעלה כשראה הישועה הגדולה בעינו ואחר ההפלה פ' זקני רבינו שכוונתו הי' שאמר להחיצונים אתם לכו ואנחנו נרננה לה' אלקינו ומכאן זה נהירא רחולה מחליה.

עוד

א) איתא צקה"ק ונאו"ש פ' ראה וד"ז ונפורקס ונפי ספרים וננפי קופרים ש"ס כח ציד הלדיקים שהולכין צדק הנציאים לנחמד צרכות מעולמות עליונים לנני שרולים וכו' וכן נודור אל דור יש צדיקים ואנשי מופת אשר יש בידם זה הבח כידוע ונפורקס זאת צדורנו וכן יש כח ציד הלדיק לנחמד זאת ציד תלונדו (ע"ן לעיל פ"ג). ב) וכן נוצאר צדצס הסדה לזת ג' צסס הה"ק רצי ר' שנענין ז"ל צזה"ל דרכו צקודק צשעת קבלת שצת כשהתחיל לכו נרננה אז אנור תיצת לכו צקול, והפסיק ננעט אח"כ אנור נרננה וכו' אזי שנענו ונננו ג"כ כוונתו הקדושה צזה כי ידוע דצרי חכז"ל צראש צרכות אלנולא נתנה רשות לעין לראות חין כל צרי יכולה לעמוד כו' אנור חציי חיתו נפישי ונין וקיינוי עלן כי כקלל לאגיא כו' וע"ז הי' כוונתו הקדושה כאנור להס לכו ואח"כ אנחנו מה נרננה וכו' ונריעת ללור ישענו.

[ה] עוד מהגיל איש א' חשוכי בנים ד"ע בא לפני רבינו קודם ר"ה שיחמלך בערו לישועה ואמר לו רבינו שיקנה מפסיד ביום ראשון דר"ה ויעלה למפסיד א' ובעוהשי"ח יושע בכנים ובעת שא"ל רבינו אלו הדברים הי' אז בתוך הבאים עוד איש א' חשוכי בנים ושמע זאת ודרכו הקודש של רבינו הי' ש"ה אחר תפלת שתית בעת מכירת העלויות הלך לביתו לפוש מעט מעבודתו ובעת שזה האיש רצה לקנות מפסיד עפ"י צווי רבינו עליו לא הניחו איש השני דג"ל ששמע זאת והעלה בדמים עד מאוד והלך זה האיש הראשון וסיפר לרבינו שאינו יכול לקנות המפסיד שאיש אחר מעלה בדמים עד מאד וא"ל רבינו חניח איתו לקנות ואחרי רתקנה למחר וגם שניכם תיושעו בבנים בעוהשי"ח וכן הי' שלשניהם הי' בנים ובני בנים להיים ולשלום.

[ו] עוד מהג"ל בעיר זבאדיב דר איש א' מאנ"ש והי' חשוכי בנים ר"ל ובא לרבינו כ"ס אורות ישועה בכוש"ק פ"א א"ל רבינו תכא ונתן לכהן (וזה הי' לפלא כי בשום פעם לא אמר זקני רבינו דשום אדם שיבואו אצלו אפילו אם שאלו במכתב אם יביאו צוה להשיב שלוו לבא) ובאתה אשתו של הג"ל על עגלה ביחד עם עיד איוה נשים ולא רחוק מאלעסק יש הר נכוח שנקרא תר הלבן ובעת שנעשה האשה הג"ל בחזרה מאלעסק נסעו דרך הר הג"ל ונפלה העגלה עם הנשים מהר אל הבקעה מאיגרא רמא לבירא עמיקא. וקמו כל הנשים מרחצת העגלה בריאים ושלמים וישבו על העגלה ונסעו הלאה וכישנסעו מעט באמצע הדרך ראו שהסר על העגלה האשה אשת החסיד הג"ל שבעבירה נסעו הם נ"כ כי מחמת הרעש ופחד של הנפילה שכחו לגמרי לראות אם ישנם כולם שמחמת הפחד ברחו משם רק אח"כ שנחו מעט וראו שחסרה האשה דג"ל נעשה רעש גדול ביניהם כמובן והלכו בחזרה למקום הנפילה ומצאו האשה הג"ל מוטלת על הארץ בריסוק איברים בלי שום נדנד קל ולקחו אותה על עגלה ונסעו בחזרה לאלעסק ושלחו לקרוא לרופא לבקר אותה ואמר הרופא נושא לחייה כי אין לה תשועה ושלחו דילוג רב לבעלה וכישבא בעלה הלך לזקני רבינו בבכיות ובקשות כי על פי דברות קדשו באה הנה ועתה שוכבת על ערש דוי כמו מת ר"ל וא"ל רבינו אל תפתור בעוהשי"ח יהי' לה רפואה ב' והאשה היתה שוכבת כמו נוססת ואח"כ פתחה עיני' ולאט לאט הישב לה והלכה על משענתה והיתה שם ששה שבועות ונתרפאה לגמרי, וקודם נסיעתה לביתה אמר זקני רבינו בזה"ל זאת האשה הי' לך נשמת דבר ולא הי' כי ברירה אחרת רק לחלוף נשמתה ע"כ והבינו האנשים אח"כ שזה המעשה שאירע בנסיעתה מהנפילה וכו' הי' הכל ביריעת רבינו, וכן הי' שכרבתו עשה פרי ונסקדה אח"כ בכוש"ק.

[ז] עוד מהג"ל איש א' בא לאלעסק שהי' חניך על שתי רגליו והלך על משענים ובא לרבינו לבקש ישועה משמים, וא"ל זקני רבינו שישלך המשענים הלאה

א) עיין צר"ה י"א צר"ה נפקדה שרה רחל חנה. ב) ואיתא צקה"ק כוע"ל חקת וזה"ל הק' דהנה התורה נרפא לכל ולכאורה אקור להתרפאות צדית וכו' והקדושה שנרשם צו ע"י ליווד התורה עי"ז יכול האדם הזה לרפאות חולה עכ"ל לה"ה.

הלאה ויאתו עצמו בהשלחן ויקף את השלחן ועשה כן, ואח"כ א"ל שיקף את השלחן בלי אחיזה וכן עשה ואח"כ א"ל שילך עד הפתח. ואח"כ א"ל שילך לאבסניא שלו עם המשענים (רבינו עשה כן כי ה' דרכו להסתיר דבריו הנפלאים שלא יהי' לחמיה בעיני בני אדם וכן עשה נ"כ אצל זה האיש שלא ישחממו דואיו שראו אותו שבא עם משענים וילך בלעדם) ילמחר יבא בהורה עם המשענים וכן ה' שבא למחרתו וא"ל רבינו שילך על עליית ביהמ"ד ויניה שם המשענים והלך לו כן ונסע לביתו בלי המשענים כאחד אדם והמשענים הלכו ה' מנחים בשם על העלי' עד השריפה הגדולה.

[ח] עוד מהנ"ל. בעיר אלעסק ה' פגעת הרבה יהודים שהי' שם ננים גדולים עם פירות שהי' שייכים לערילים ויהודים קנו מהם הפירות ומכרו לעיירות אחרות ורחמנסו זמ"ו. פ"א ה' שנה ושנתיים ושלוש שנים שלא נדלו הפירות כלום ועי'ו נחרושו הנכרים ולא ה' להם מעות לשלם החובות וגם לא לקנות בחניית היהודים ולא ה' בעיר שים מו"מ, ונאספו הרבה בע"ב ובאו הדירה לפני רבינו ושפכו שיחם אודות זה הענין והבטיח להם שיושעי בשיעה רבה (דרכו של רבינו ה' שבתג הסוכות רלה בסוכתו לנו סוכה הרבה תפחים עד למאור) ובשנה הזאת לא נמצאו באלעסק תפוחים לתלות בהסיכה ושלה שליח מיוחד לבראדי לקנות שם שק תפוחים ואמר באותה גדולה שלא לאכול אשילו א' מהם רק לתלות כולם בסוכתו, ומה שיותר תפוחים יתלן בסוכה יותר תפוחים יהי' בשנה הבאה. ואח"כ בקיץ הבאה ה' כ"כ פירות בהננים שהאילנות ה' להם קשה לסבול רוב הפירות, ואפי' פירות שדרכם להיות מותלעים כנין דגניות וכיצא ובשנה הזאת היו כלם נקיים בלי תלעת והי' לפלא.

[ט] עוד מהנ"ל. איזה חדשים קודם הנשואין שלי ה' לי הולה קדחת (פיבער) ר"ל והחולאת עינה אותי כ"כ עד שינש בשרי על עצמתי פ"א הלכתי לבית קדשו של זקני פנימה קודם התפלה ביהר עם אאמיר הנה"צ ז"ל ובקשתי מלפניו שיתפלל עלי לרפואה וענה לי זקני הקדוש בלשון קדשי תבא אלי אחר התפלה ותתפא בעזהשי"ת, וכן ה' שקדם שהניח תפלין דה"ת הלכתי אצלו ואמר לי להניח שני ידי על השלחן זא"ו והנהתי ואח"כ הניח זקני רבינו ידיו הקדושים על ידי ובירך אותי א) כמו חצי שעה. וביני לבני התחיל הקדחת לבער בי ר"ל והי' לי חים גדול והלכתי אותי לביתי וב"ה הוטב לי עד היום הזה שוב לא ידעתי מהחולאת כזאת השם ישמרי.

[י] עוד מהנ"ל. פ"א כלילה כשבא אאמיר הנה"צ מהרא"א אשכנזי וצ"ל לבית זקני רבינו מצא אותו יושב בענ"נ גדול, ואמר לאאמיר עתה בא שליח מולאמשוב אשר בני של ידורו ר' אברהםמשי הוא הולה מסוכן ר"ל ואין לי שום דרך להתפלל עבורו כי תמיד ה' דרכו כשבא לכאן על ימים גוראים נשאר עד אחר סוכות ובשנה זו נסע לביתו בחיה"מ ולא נשאר על הוד, וא"ל אאמיר הלא ה' בכאן מיום א' דסליחות עד יום יא' דתוה"מ, ותיכף אחר דבורים

א) עיין בקה"ק עטרת תפארת ישראל (קאטנוז) פ' ויחי וצפ' נסא וצפ' צלק הענין שנוצרכין לאדם צידים. כי ר"ת של החוש חלצנות אנה אלצע גודל קנוילה זרת. ונקפר שם יצ"ק עי"ש.

דבורים האלו הטה רבינו את ראשו לאחוריו כדרכו בקודש ונתעכב כך כמו חצי שעה, ואני פסעתי במכיוון בהחדר אילך ואילך כדי לעוררו ולא הועיל והכירתי בידי על השלחן לעוררו כי יראתי שלא יסכן א"ע ח"ו. פהאום אמר לי אל תפחד שאני יושן, וישב כך עוד שעה קצת ונתעורר וכתב מכתב לר"א הנ"ל שבעוה"ש יהי רפ"ש לבנו, ולמחרתו כשבא אאמור לבית קדשו של זקני א"ל אתה פתחת לי דרך תפלה בדבריך להחולה הזה, ואח"כ כשבא ר"א הנ"ל לאלעסק וסיפר שבנו שב לאיתנו, א"ל רבינו חתן יישר כח לחתני ר' אנשיל שהוא פתח לי דרך תפלה עבורו.

[יא] עוד מהנ"ל ר' אברהםמשי הנ"ל נחלה פ"א בחולי קרחת ר"ל וכא הרבה פעמים לפני רבינו לבקש עבורו לרפ"ש כי החולאח עינה אותו מאוד יבאבעו הי' ר"א הנ"ל אסמנים גרול אין לשער עד שבכל מקום נסיעחו לקח בעמו מאכל ומשתה מביחו וכרומה, ופ"א בריך ימי חליו הי' שבת באלעסק הימח הקיץ ובסעודה שלישית נתן לו רבינו שיריץ מהדגים חתיכה ראויה להתכבר והוא בגודל אמונתו אכל הכל אף שהי' נגד ההרגל שלו ומכש"כ דנים בס"ש בימות החמים ומאו נושע ברפ"ש.

[יב] עוד מהנ"ל, נכדו של רבינו זקני הוא שיב הגה"צ ר' שמשון שליט"א אב"ד אלעסק נחלה בימי ילדותו על חולי הילדים בצווארו ר"ל ובשמע"צ הי' במעט גיפס ובעת שישיב רבינו אצל שלחנו הקי' ביו"ש כמנהגו באו אז לבית קדשו כלחו הרבנית הצ' מרת יענטא אשת דו"ז הגה"ק מהר"י וצ"ל ואם הילד הה"צ מ' שלאממשי אשת ש"ב הגה"ק מהרא"מ וצ"ל ובכו מאוד בבכיות רבות אודות הילד החולה שהי' מסוכן וכל האנשים שישבו שם בכו עמהם כי דו"ז הה"ק ר"י הנ"ל הי' לו צער גדול בנים מאוד ר"ל. וזאת הי' בשעה שחסיד א' ר' פנחס שר הפיוט אמונים אשר נאססו. ומחמת הבכיות שלהם פסק מלומר זא"ל רבינו זקני לומר החרוז בגלל אבות חושיע בנים, וצויה לו לומר זה החרוז הרבה פעמים וכנמר השלחן הלך לבקר את הילד החולה, וכשבא אל פתח הבית יצשה בקיל גדול הרבה חנועות ותיכף פתח הילד את עינו וחתחיל להקיא ועלתה לו ארוכה א) בעוה"שית.

[יג] עוד מהנ"ל איש א' מאנ"ש נחלה מאוד ר"ל על בני מעיו ונסע לוין לדרוש ברוסאים וכשבא לשם אמרו הרוסאים שצריכים לעשות לו היתוך (אסעראציון) וביקש מהרוסאים שימתינו עוד יום א' שרוצה להתייעץ עצמו עם הה"ק מאלעסק, ושלח דילוג רב מה לעשות אם מסכים לחיתוך, ובליילה ההוא יישן ויחלום שהי' באלעסק ורבינו עשה סעודה וחלק להמסובין שיריים ב) ולו לא

א) עיין צכת"ק של רבינו פ' צא אשר נולדך רפאל העצדות שלו הוא לסנוור את קטני צני ישראל צהעולם שלח לתפוס אותן פגעים רעים עכ"ל. ב) ואיתא צקה"ק אוהב ישראל פרשת נוספטים וז"ל השי"ת יצרך את לחנו וונינו של הלדיק העוצד את הי' וכל מי שיאכל ויטעום אצלו כלום ישלח לו השי"ת מבוקשו הלדיק לו כגון רפואה למי שלריך רפואה וכדומה שאר נצוקשים צגסנויות וצרוחניות עיי"ש וכן נצואר צקה"ק ייטב לצ פרשת וירא [ונחו"ז] הגה"ק נוסגיגע

אור פועל ישיעות חדש מו

לא נתן שישב בריחוק מקום והי' רעב מאוד והי' לו עני' על שרבינו מרחק אורנו מלהשביע רעבוננו וסתאום עמד הרבי מכסאו ונתן לו לחם גדול ומעי גדול מבישל ונתן לו לאכול ובשעת אכילה הרגיש רפואה במעי' וזה הלם לו סמך ידאורי הבוקר א) ובהקיצו שאלה איתו המשרתת אותו בחליו מה היה לך בתוך השינה שעשירה עם סך כמו מי שאוכל דבר מה והיה קשה להקיצך ולא השיב יל' כלום, ואח"כ בא הרופא לבקרו והתפלל מאוד ואמר שאין צריך לחיותך כי הושב לו לנמרי, ובתוך אחד השיחים הביאו לו דילוגרב תשובה מרבינו מאלעסק והיה כתוב שם שלא יעשה חיתוך והיה לפלא בעיני הרופא ואמר שזה הרבי בודאי הוחלף לו המעי מרעה למיבה כי לפי ראות עיני הי' אתמול חולה המעי מסוכן ועתה נתפא לנמרי, ונסע לביתו בבריאות השלימות.

[[יד]] עוד מהנ"ל ס"א בשמחת תורה בשעת קריאת חתן תורה אצל פסוקי מיתת משרבע"ה. בכה עד למאוד וכן אצל רתפלת מ"ס, ואת התפלה הרך אאמו"ר הה"צ ז"ל לחדרו פנימיה ומצאו יושב ובוכה ושאל אותו מדוע בוכה היום חותני כל בך הלא י"ט היום ויש עני' לכולנו מבכיות היותי והשיב לו רבינו בזה"ל "בעת שקראתי הפסוק ולא ידע איש את קבורתו בכתי והרהרתי שאם היו יכולים לידע האך מקום קבורתו ולילך שמה להשתטח על קברו * אז כבר פעלנו

ז"ל] וז"ל וכן דרך הלדיקים בעת שנותן אוכל להבאים בצל קורתו ונתפלל עצורם כמו שהוא ורחם עליהם ונתן להם לאכול כן ירחם ה' עליהם וימלא אסמיהם בר ומזון וזכר אשר יפנו ילדיהו צדיקים זלכתם צדק, ואכילה שנותן להם הוא פועל דניוני על העתיד עיי"ש, ועיין צקה"ק היכל הצרכה וזקני הגה"ק רבינו מהרי"א וקאונרנא ז"ל, צפקוק וישא נשאת נואת פניו כי נשאת הוא הסעודה ולורת הלדיק הי' על הנאכל שאוכל שהוא אור פניו וכן היה נעשה כי רבינו הקדוש רבי ר' זישא ז"ל הי' אלל אחיו רבינו הקדוש רבי ר' נלך ז"ל ונשא הנשאת שיריים שלו וראה רבי ר' זישא שהנשאת נושא השירים וראה על השיריים צורת אחיו הקדוש רבי ר' מלך ז"ל, וזה נפרש שם צהיכל הצרכה שאלל יוקף הלדיק עם אחיו הקדושים נאנר וישא נשאת שהיא הסעודה השיריים שאלל יוקף הלדיק נואת פניו, שעל השיריים הי' אור פניו של יוקף, אליהם לאחיו הקדושים ודפחית וסיי, ועיין עוד צד"ת ח"א חות י"ג שנוציא ונקור נאנר על שיריים וירושלמי ויק פ"צ ה"ל ג' ר"י צלפרא הוי נחית לכנישתא והוי נלקט פירורין ואכיל כו' עיי"ש צד"ת צאריכות, ועיין צפדרי"א פ"צ ר"א אונר לאחר ששותה אדם כוס של הצדלה נולד להטיל נועט נים צבוק של הצדלה ושותה כדי לחבצ את הנולות ונה שישאר צבוק ונן הנים נועצירו עיג עיני לנה נשוס שאנרו חכמים שירי נולה נועצין את הפרענית, ועיין צוק' קובה לח. א) עיין צוקכת צרכות כ"ה ע"צ ג' חלונות נהקיינין זא' נהם חלום של שחרית וצונדיר פ' נקץ איתא כל חלום שהוא קנוק לצוקר וייד הוא צא.

(* עיין סוטה י"ד בהנחת הבי"ח ובישי' פ' ברכה

פִּעְלָנוּ שִׁיחֵי דִּגְאוּלָּה שְׁלִימָה" וְחֹדֶר וּשְׂאֵל אוֹתוֹ אֲמַוִּיד וְלֹא מֵהָ הִי בְּכִי־
הַגְדוּלָּה אֲצֵל תַּפְּסֵת מוֹסֵף, וְהַשִּׁיב לוֹ שֶׁהִי צָרִיךְ לִבְכוּת הַרְבֵּה וּשְׂאֵל אוֹתוֹ עוֹד
הַפֶּעַם מִדּוֹעַ דִּיּוּקָא אֲצֵל מוֹסֵף שֶׁל הַיּוֹם אִם הַשִּׁיב לוֹ זָקֵנִי רַבִּינוּ "אִם מוֹדִיעִים
אִיזָה דְּבַר בְּרָה אוֹ בִּי"כ אוֹ בַּהֲרֹד יִכּוֹרֵין לַעֲשׂוֹת אִיזָה עֲצָה נֹגֵד זֶה אֲכַל אִם.
מִדִּיעִים עֲתָה שׁוֹב אֵינִי יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם" וְעַל זֶה בְּכִיתִי, וְאַחֲכַי בִּשְׁנֵה הַלֵּל
נִתְּפַשֵׁם הַהוּלִי רַע ר"ל וְנִעְדְּרוּ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְכֵן מֵאַנְשֵׁי נִעְדְּרוּ ג' אֲנָשִׁים חֲשׁוֹנִים.
א' מִכְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ ה"ב שְׂמוּאֵל, וְהַחֲסִיד ר' אֱלִיעֶזֶר רִבְקָה'ס שְׂאֵמֵר עָלָיו רַבִּינֵי
בַּהֲסָפִידוֹ. שְׁלָקוֹ כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ מִיָּדוֹ, וְהַחֲסִיד ר' אֱוִירִי וְאַחֲרֵי פְּטִירַת ר' אֱוִירִי
הֵנָּה אָמַר לוֹ רַבִּינוּ אִי חֲשִׁיבָנָא. בַּהֲתֵּי אֵלֶּמָּא נוֹרָנִי. עַלֶּיךָ לִבְקֵשׁ שִׁיחֵיהָ דִּי לִכְלִי
צְרוּתִינוּ (א) וּבְאוֹתוֹ זִמָּן הָיְתָה ג"כ תַּחֲלִיטַת בְּתוּ הַצ' רִבְקָה הָעֵנָא וְלֹא הָיְתָה אִם
צְעִירָה לִימִים וְאַצֵּל הַתַּחֲלִיטַת הֵנָּה הִי סִימָן לְיָאוּשׁ ד"ל כִּשְׁהַתַּחֲלִילוֹ לְגַהֵק (שְׁקוּרִין)
שְׁלִיקוּרִין), וְרַבִּינוּ כִּשְׁעֵמֶר אֲצֵל עֵרֶשׁ בְּתוּ הֵנָּה וְהַתַּחֲלִיטַת לְגַהֵק וְרָצוּ אֲנִי"שׁ
לְהַגְבִּיל אוֹתוֹ הוֹצֵת וְאָמַר כָּל עוֹד נִשְׁמַרְתָּה בָּהּ אֵינִי הוֹלֵךְ מֵאַתָּה וּמוֹכֵסְתָּנִי שִׁיחֵיהָ.
לֵה רַפְּאֵה וְכֵן הִי שְׁהוּטָב. לֵה לְגַמְרִי וְהֵאֲרִיכָה יָמִים וְשָׁנִים עַד זָקְנָה וְשִׁיבָה.
ב) וְאַחֲכַי נִחְלָה אִשָּׁת ר' שְׂמַאי (אֲחִיו שֶׁל רַבִּינוּ) מֵאַלְעָסֶק. וְאָמַר רַבִּינוּ שְׂאֵין
לְפַחַד כָּלֵל שֶׁכֶּבֶר בִּישָׁל הַגְּזִירָה מִכָּל הָעוֹלָם וְכַךְ הִי שֶׁהִי אִם הַרְבֵּה חוֹלָאִים.
וְשׁוֹב לֹא נִעְדַּר מֵהֶם שׁוּם אִישׁ וְאָמְרוּ אִם שְׁבַלְכּוֹב שֶׁכְּבוֹ בְּבֵית הַהוּלִים הַרְבֵּה
אֲלֵפִים נִפְשׁוֹת וְלִכְלוּם הִי רַפְּאֵה שְׁלִימָה לְחַיִּים טוֹבִים.

עוד

(א) עובדא ידענא אשר צננה אחת הי' ג"כ חולאת כזה.
צרחזלע ונעדרו הרצה חקשים ריל ונעדר איש אי' שהי' כהן ואחר
פטירת האיש הזה אנור ב"ק זקניי אצי אצי הגה"ק נו"ה יהודה לצי
זיל הקני אצ"ד דבס אל הנפטר צזה"ל "הדין צש"ע שבהן יכול לעלות אר
ראשון או אחרון ועתה צבח זה שאני נורא דאתרא גוזרני עליך שאתה
תהיה אחרון והחולאת יפקוק, וכן היה שכל החולאים נתרפאו ונשארו
צחיים. (ב) ואיתא צמק' יונא לח: צשציל לדיק אי' העולם ונתקיים
שנאנור ולדיק יקוד עולם וכתוצ צקידור של רצינו דף ריו אפילו אם
לפענוים פגעים רעים ונתרגשות לצח לעולם אז הלדיק עונוד נגדו
והקצ"ה ונליל הלדיק ונווילא נחצטל ווכל העולם עיי"ש ושנוצתי ונפ"ק
אלאנו"ר הגה"ק ונהרפ"ח שלי"ה ונרחזלע לפרש אחס נלצים היום כולכם למני
ה' חלקיכם ראשיכם שצטיכם זקניכם ושועריכם כל איש ישראל ודקדק
הלל כזר באנור צרישא כולכם ונדוע ונפרש הכתוצ אח"כ צפרוטרוט
ראשיכם וכו' ואם ונפרש הכל לצדו ונדוע כתוצ אחיב כל איש ישראל
אלל לפי דאיתא צזה"ק פינחק רל"א ויהי היום דא ר"ה וזה הפי'
באן אחס נלצים היום כולכם וכו' שצרה כידון כל העולם, וידוע
נ"ג נודות שעתורה נדרשת צהס כלל ופרט וכלל אי' אתה דן אלל
בעין הפרט, איב כאן כתיב כולכם, זה כלל, ראשיכם שצטיכם וכו'
זה פרט, כל איש ישראל הדר וכלל, ואיב לריך הקצ"ה לקיים אי
אתה דן אלל בעין הפרט שלא ידון את הכלל ישראל רק כמו הפרט
שהם ראשיכם וכו' הלדיקים שצדור ועל דס יצח ישועה לישראל כולם צכלל.

אור פועל ישועות חרש מז

[מז] עוד מהנ"ל פ"א הי' חולאת י"ל במדינתו ובאו אליו הרבה אנשים מכל עבר וסינה להתפלל בעדם לרפואה ובעי"כ בשנה הלז אמר לא' מאניש להכריז בביהכנ"ס אשר אחר אמרת הדרשה אצל כל נדרי הוא יאמר שמע ישראל וכו' וכל האנשים יאמרו אחריו מלה במלה על כונתו ועל דעתו לקבל עליהם תשובה א) יאקוה להשי"ת שיותר לא יעדר שום איש מהחולאת יהיה נפסק, וכן הי' שדיבורו הקדוש עשה שירש למטה ופרי למעלה והי' לכילם חיים.

[מז] עוד מהנ"ל דו"ו הגה"ק ר' יצחק ז"ל בנו של רבינו זקני הפציר הרבה פעמים באביו הקדוש אודות ישועה להוושע בבנים של קיימא כי היה לו מאוד צער גידול בנים ל"ע ואז נשאר לו רק בת אחת, עד שפעם א' נענה לו אביו הקדוש ובירך משיחה (בענדיל) עבור כלתו מרת ה"צ יענטא אשת בנו הנ"ל שיהי' לה לברכת בנים חיים וקיימים, וע"י איזה סיבה נתגלגל המשיחה הנ"ל מידה ליד אחות רבינו ששמה היה ג"כ יענטא אשת ר' יצחק אלי' שהם הי' חשוכי בנים ומעת שבה לידה המשיחה הנ"ל נתעברה והי' לה בן אחד ואח"כ היה לה בת ושמה מויבא (היא היתה אשתו השני' של דו"ו הגה"ק ר' יצחק הנ"ל), וכלתו של רבינו מרת יענטא הי' כשראתה זאת הפצירה בבעלה הק' לבקש מאביו הק' אודותה עוד הפעם. והלך לאביו בבקשה כפילה והשיב לו מה אעשה נתתי לה המשיחה בברכה כזו אשר אם הי' תילין זאת המשיחה על אילן סרק הי' מוציא פירות ועתה כבר נואש והי' זאת לפלא גדול.

[יז] עוד מהנ"ל לש"כ הרב"ג ר' יונה אשכנזי ז"ל אב"ד פשעווארסק נפל א' מבניו בחולי ח"ג ר"ל ובא עמו לאלעסק אל רבינו (שהחולאת דיה מענה מאוד את בנו) ובא לאמו"ר הה"צ ר' אנשיל ז"ל לבקש מאתו שילך עמו אל רבינו והלך עמו ובירך אותו וקני רבינו והיטב לו מעט, ואחרי שבת אמר רבינו לש"כ הרב הנ"ל כבדו יכע לביתו ובנו ישאר כאן על איזה זמן עד שוושע (ואמר אז לחתנו הוא אמו"ר ז"ל ע"כ אמרתי לו להשאר שאני רואה שלא נשרש עדיין בלבו אמונה אמיתית ע"כ צייתי לו שישאר בכאן עד שאשרש בלבו אמונה אמיתית ואח"כ אוכל לרפאות אותו ב) בעוהשי"ת) וכן הי' שישב בשם איזה חדשים וראה בעיניו הרבה נסים ונפלאות מאנשים רבים שנישעו אצל רבינו עד שנעשה באמת מאמין והי' לו אמונה גדולה ואז נתרפא ונסע לביתו ברפואה שלימה כל ימי חייו.

[יח] עוד מהנ"ל אמו"ר הה"צ ז"ל נחלה פ"א ונסעתי עמו למקום אזור לעיר וועלרויש ונחלה בשם יותר ונפל למשכב בחום גדול וכתבתי לזקני רבינו מן המעמד של אבי ז"ל והשיב לי במכתב קדשו בלשנו הקדוש תאמר לאביד (הוא חתני) שיחפלל שבת מוסף לפני החיבה ויהי' לו איה"ש לרפואה כשקריתי זה המכתב נישתיממתי על המראה כי אז לא הי' באפשרות לאבי דל לישב אפילו במטה אבל חיבב התחיל להיטב לו מעט מעט וחזר לאיתנו ובשבת"ק עשו בביתו מנין ואחר קרה"ת התאמין א"ע ואמר בשם אני בברכת חותני הקדוש שיהי'

א) עיין יונא פ"ו. גדולה תשובה שנוצרה רפואה לעולם.
ב) דבר זה נסורס יולא צקה"ק כועס אלינונך פ' צקלח וז"ל וזה הוא

שיהי' לי לרפואה אם אתפלל מוסף, וכן עשה ולכש בנדוי והתפלל מוסף לפני התיבה ואזי התפלל הישב לו כל כך שלא היציד לחורר למשתי ונתרפא ברפואה שלימה.

[יט] עוד מהנ"ל פ"א בא לפני רבינו בן איש צדיק א' והי' השוכני בנים ל"ע בבקשה שיושע במים והבטיח לו רבינו שהשי"ת יעזור לו ישועה, וכשהלך לחיין אמרי לו בני הקדושים לאביהם הקדוש האך הבטיח אבינו כזאת ולא דבר קשה הוא כי מעילם לא הי' לה לאשתו דרך נשיב, השיב להם רבינו אצל השי"ת לא יש דבר קשה וכפ"ט שמצינו בדברי רז"ל א' דור קטוע שאין להם לא דם בתולות ולא דם נדות ע"כ, ואעפ"כ ראוי שנקרא דור ויש להם בנים א"כ ראוי מפורשת היא שיכול להיות, וכן הי' שנחשבה ונולד לה בן של קיימא ואני ראיתי בגדליתו ונתנהל ממנו דור ישרים יבורך.

[כ] כתב לי דודי הנה"צ ר' יצחק וועלששקער ש"ס א' מסטאניסלאוו ששם בעירו הי' נכר א' ושמו חיים געציל והי' לו בן יחיד יוסף שמו ופתאום יצא מדעתי זה הברור, ונמדי אצלו ליסע עם בני לאלעסק רק היה צריכין איש מיוחד לשמרו על הדרך ושלח עמי המשרת מהנחתו ה"ב קלמן יאנאם ובשכאוי לאלעסק ציוה רבינו להתמהמה שם איזה שבועות עד שנתרפא כאחד האדם, וקידם נסיעתם בעת קבלת ברכת הפרידה אמר ה"ב קלמן הנ"ל בבני לפני רבינו שכבר אני בתר בא בימים ומה יהי' חבליתי לעבוד כל השנים אצל איש אחר ולא נודמן לי עדיין שידוך הגין וא"ל רבינו אשר חכף בכואך לביתך יודמן לך וזינגך ותעשה לך חנות ויהי' לך הצלחה גדולה וכן הי' שהוא היה אח"כ מהגבירים הגדולים בעיר סטאניסלאוו ב' ונסע כל ימיו לאלעסק והשי"ת הצליח דרכו והי' עשיר מפירסם והי' לו שם ישרי בתים גדולים ובא' מהן היה מינה בהמיתף הרבה (שום פולווער) וכאוחו בית דר אצלו בשכירות נכרי א' שהי' מחזיק בית אכסניא לאירחים ולהנכרי הי' לו בשכירות שם מרתף א' להחזיק יין ושכר, פ"א הלך משרת של ר' קלמן הנ"ל להמיתף ושמו ליב ראולער ליקח סחורה מהפולווער וישבה לסני המרתף ואח"כ בשבא משרתו של הנכרי וראה דלת של מרתפו של ר' קלמן פתוח ונכנס לשם עם נדו שבידו יאחי הפולווער מהגר והבערה ללהב יצאת ומשרת הנכרי נשף במקומו ואביתו של המשרת הנשקף מסרו את ר"ק הנ"ל לבית ערכאות למשפט, והשופט הגדול דשם הי' אז איש רע מעללים שינא ישראל ורצה לעשות רשעות לר"ק והיה פרש עליו רשת הסבנה לישב הרבה שנים במאסר (כי עפ"י החוק הי' אז אסור להחזיק דברים מסוכנים כאלו בתוך העיר) מה עשה ר"ק בעת ציתו הגדולה נסע לאלעסק לרבינו ושפך לפניו שיחתי בבכיות רבות ובקשות לישועה, והשיב לו רבינו אל תירא ואל תחת כי זה השיפט אשר אתה ירא מפניו לא יהי' אצל דין משפטך, ובשכא ר"ק לביתי בהירה בלב מלא הבטחה כדרכת רבינו שמע לזוב שמחתי כי זה השיפט רדע לא יבא היום לבית המשפט כי היום בבוקר נחלף.

כלל גדול כשרולה לדיק לעשות טובה לחיזה איש אז לריך וקידם להכניס צונקצל הטובה אנונה. שיאנוין צזה סיהיה לו טובה ע"י הלדיק עיי"ש א' צונק' כתובות י' ב' כנוצאר צכתובות ק"ג לשון חכונ"י עוסר.

נחלק ישר השיפט והשופט החדש הי' ידיר לר"ק שהי' מהקונים שלו בהגירת
ו"צא זכאי בדינו להגירה עילם כבדכת רבינו וי"ע.

[בא] עוד מהנ"ל אשת הנכיר ר' פליפ ליכטנאן מסטאניסלאוו מרת באבשי
בהיותה עוד בתולה קודם נשיאתה פ"א התחילה להתנוע עם כל גופה ביערות
איברי, והי' לאבותי ענין גדול אורות חליה כמובן כי עמדה אז בפרק סמוך
לנשואין ונסעי אבותי עמה לאלעסק ורבינו בירך אותה בברכתו הטובה ושבה
לאיתנה הראשין.

[בב] עוד מהנ"ל בכפר הסמוך למאניסטרשטש הי' איש א' ושמו יואל שיני-
רלמאן ונסע פ"א על ייטא דישוקא בעגלה עם היבה סהירה מלא
על כל גדותיו ובאמצע הדרך נפל מעל גובה הסהרה מאינדא ימא לבירא עמיקהא
ונתדסקו איבריו ונתאלס ר"ל ינהלה מאיד מ-נפילה הזאת עד שהשי"ת יירם עלי
והיבילו אותו לאלעסק וכשהביאו אותו לפני רבינו משמש בידו א) הקדושים
את כל גופו וכל משמש הרגיש בנפשו כמו תהבישת שניתן לרפואה עד שנתרפא
לנמרי והוא בעצמו סיפר המופת הזה כל ימיו.

[בג] עוד מהנ"ל בטאמשוב הי' איש א' ר' שמיאל דומ"ן והי' לו בן ושמו
ליביש והי' אברך ת"ח ור"ש פתאים ניקח ממנו כח הריבוד ונתאלס
ר"ל ונסעו עמו לאלעסק לבקש ישיעה עבורו וכשבא לשם לפני רבינו א"ר רבינו
שיבא עמו לביהכנ"ס ושם יהי' לו ישועה והלך עמו ותיכף כשבא על פתח ביהכנ"ס
התחיל ראב"ך הנ"ל לדבר ב) כאחד האדם והי' לנס.

[כד] עוד מהנ"ל בעיר סנאטין דר איש א' ושמו זאב טעפער והי' עשיר גדול
ולו בן יחיד יניק יחכים כבי ע"ש שנים פ"א בא הילר מדהחד ואמר
לאמו שמרגיש בעצמו איזה הילאה ר"ל ושכבו אותו במטה וכשבא הרופא לבקרו
אמר

א) ועיין בדצרי רצינו צקידור דף ל"ז ולעיל צח"א דף כ"ז ע"ז
צהג"ה לענין יהצ ל"י ידא ולוקוניי ע"ש ונר"ל לפרש הכהנא צתהלים כ"ד
ויי יעלה צהר ה' כו' נקי כפיס וצר לצצ. ויש להצין נדוע דייקא ויי
ש"ס לו אלו הנועס"י של ידים והלצ ראוי לעלות צהר ה' דהנה איתא
צויק' כלה רצהי פ"ג כל זביותיו של אדם בתיבים על יד ימינו כוז
איתא צקה"ק ארץ החיים על התהלים כ"א הענין ונה דאיתא יהצ ל"י
ידי ולוקוניי כי ציד נרשנין עצירות של אדם זה שאמר ר"ח לר"י
(צרכות ה:) חציצין עליך יקורין א"ל לא הן ולא שכרן א"ל הצ לי ידך
וארחה אם לא נרשם שם עונות יהצ ל"י ידי ולוקוניי טכלה"י. וידוע
דרשת רז"ל כל לצנך צשני ילריך כי יש צ' חללים צלצ צא' נשכן
היל"י וצא' נשכן היל"ר ועתה כיחא ונ"ש דהנע"ה דייקא אלו צ'
נדודת כי ויי ש"ס נקי כפיס צלי עצירות בתיקן החטאים. וצר לצצ
סוגציר יל"ט על יל"ר אז נעשה קדוש ועהיר וראוי לעלות צהר ה'.
ב) צק' סג"י ונצ"א צשס ק' יונלא חיים דתפלת לדיק מוטייל
להיות כח הדיבור אפילו לחלם גמור.

עיין

אמר כי הילד בסכנה גדולה ונואש לחיו ונמס לבם בקרבם ונחרדו מהשמועה לא טובה הזאת ושלח ר"י הנ"ל שליח מיוחד לאלעסק ובירך אותו רבינו מרחוק ואמר בעזרת חי החיים יהי לו רפואה והשליח כשבא לביתו סיפר ברכתו של רבינו וראו אז שבמכיון בשעה הזאת שבירך אותו בביתו באלעסק הוטב להילד בכאן, ואח"כ הלך הרופא דרך שם ושאל בחוץ אם הילד עוד בין החיים וא"ל כי הוטב לו לגמרי ולא האמין לדבריהם והלך סנימה לבקרו וראה כי נשתנה ממות לחיים ושאל איזה רפואה עשו לו וסיפרו לו כי הרבי מאלעסק בירך אותו מרחוק א) ואמר הרופא כי עפ"י דרך הטבע לא היה רפואה לזה הילד רק מאת ה' היתה זאת והיא נסלאת בעינינו.

[כה] עוד מהנ"ל בישנה תרמ"ב נולד בן זכר אצל נכדו של רבינו הוא ניסי הה"צ ר' משה דוד אשכנזי שליט"א והי' אז שלג וקור גדול וכליל שבת הלך רבינו אחר שלחני לבית היוולדת אל השלום זכר והבית שדר בו הבעל ברית עמר על מרחק ובאמצע הלילה בעת שאנשים שהי' בשם שמחו ורקדו בשמחה גדולה ורבינו ישב שם על כסאו ובאמצע הרקידה נשתברה רצפת הבית מתחתיהם ונפלו אל תוך המרחק ובצר א' מהבית עמד חנוור בית החורף מבנין אכנים ומחמת נפילת הרצפה נפל החנוור כולו לתוך מפת היוולדת (היא הצ' מרת רחא כלומא ז"ל בת הגה"ק מו"ה אברהם אהרן ט"ב ז"ל אב"ד קאלבסוב) שהילד בה והיתה צעקה גדולה שם ורבינו הקדוש עמד על עמרו ואמר בלשון קדשו "אקיה להשי"ת שלא יהי' ח"ו שום היוק" וכן הי' שיצאו כולם מהמרחק לשלום ולא נזיק שום א' מהם אפילו כל דהוא והבר"מ הי' בעתו ובזמנו (וכתב לי כ"ק חותני הה"צ שליט"א שזה הי' אצל לידת בנו הה"צ ר' יחיאל ז"ל) והי' לנס מסורסים בישועה נבונה ומפורסמת לעיני כל ישראל שהיו שם באותו מעמד.

[כו] עוד מהנ"ל פ"א באו ב' אחים מבוקארעשט אל רבינו אשר א' מהם הי' חולה על מחלת שנעון ר"ל ע"כ נסע עמו אחיו השני נסיעה רבה כזו עד אלעסק ובאו לבית רבינו לבקש ישועה, ואמר אחיו הבריא לרבינו אני לא הייתי מעולם אצל שום רבי וגם עכשיו לא באתי אלא בשביל אחי החולה ולולא זאת לא באתי הנה, וסנה א"ע רבינו אל החולה ובירך אותו ברפ"ש, והלכו משם וכשבאו לאכסניא נראו אותות הטבה להחולה/ וישכב וישן כמו חצי יום (כי עד אז לא הי' יכול לישן). ואח"כ הקיץ משנתו חזק ובריא כמקדם ואחיו השני שהי' בריא נחלה ר"ל במחלה זו השנעון והי' כאחד המשווגעים, והלך עמו אחיו שנחרסא אל רבינו וביקש שיחלל עבדו אחיו אז אמר רבינו בס"ק ואמר לו לא נחלית אלא בשביל שדרכת קשות וחדע מי שבא לאלעסק אלי הוא צריך אצלי אפי' כשהוא בריא ואח"כ בירך אותו רבינו ברפ"ש ונסעו גם שניהם בחזרה לביתם שלימים וקיימים.

[כז] כתב לי בני הבחור המופלג כמר אליעזר צבי שיח' שסיפר לו כ"ק רודי הגה"צ חו"ס מו"ה אברהם מרדכי שלום טויב שליט"א אבר"ק סאסוב

שסיפר

א) עיין כתובות ק"ג לשון חכמים נרפח, לשון חכמים צרכה. עיין

שסיפר לו איש ז' מכסר הסמוך לסאסוב ושמו ר' אברהם שהי' לו שדות ולא הי' יכול ליקח מהם שום רוח מסני שהי' מלאים חול והי' שנת שחמרה ולא הי' יכול לחרוש ולזרוע מחמת יבשות הגדול בהשרות שלו שהיו צמאים למים ומים לא נחך ארצה והי' עומד לסניז היוזק גדול ונסע לאלעסק לבקש ישועה אבל לא הי' יכול לילך אל הקודש פנימה מחמת שהי' הרבה אנשים צפוסים וידע בנפשו שהנכאי לא ינוח אותו עתה לבא אל אהל מועד לבית רבינו אבל זאת ידע שניתן צי מאת רבינו להנבאים אם איש א' יבא עם איזה שאלה יניחו אותו חיקף והלך זה ר"א לשחוט תרנגילת ובא בחורה לבית רבינו והנכאי כשראה איש א' עימד עם תרנגולת וביקש להניח אותו לשאול השאלה על התרנגילת או הניח אותו הנכאי חיקף לילך לפני ולפנים וכשבא לשם סיפר את מרידות לבו לפני רבינו ותיקף עמד רבינו מכסאו והלך אל החלון והביט השמימה איזה זמן ואח"כ אמר ר"א הנ"ל לך לביתך ובעזרהשית יהי' נשם לשדורתיך וישא את רגליו והי' קל ללכת מחמת גודל הכחוח בברכת צדיק וכשבא סמוך לשדותיו וראה שהשדות הם לחים מן נשם וכל השיחין אשר סביבותיו הם מלאים מים ומצא שם ערל א' ושאל אותו אם הי' כאן נשם ואמר לו הערל בהשתוממות רב אשר הי' נשם רק על שדותיך, ואמר ר"א הנ"ל שהביט על כל סני חכבר וכל השדות הי' יבישים ורק על שדותיו ממש הי' מטר והי' לפלא גדול בעיני כל רואיו.

[בח] כתב לי הודי הנה"צ ר' צבי אשכנז שליט"א מסטאניסלאוו (הדר כעת בוויקן) וז"ל סיפר לי איש א' מדארהאי (רומעניען) כשהי' אברך בשנים סתאום נסתמא על שתי עיניו ר"ל ונסע לטשערנאווין לדרוש ברופאים ואמרו שאין תרופה למחלתו והי' שם אנשים ששמעו אשר באלעסק יש איש קדוש מפורסם ושמעו הולך בכל המדינות לאיש מוסת ויעצו את האיש הנ"ל שיסע לשם אולי ירחם עליו השי"ת בזכות תפלת הצדיק ומובן שנסע תיקף וישם לדרך סעמיו ובא לאלעסק וכשבא לחדרו של רבינו נתן לו רבינו טאביק א' לשאוף ותיקף בהריחו נפתחו עיניו וראה בהם כראוי אבל כשבא לבית מלון סר לראות ושוב לא ראה, ונשאר בשם על שבת"ק, ובשבת"ק אצל השולחן בידך אותו רבינו שהי' לו במהרה רפואה על עיניו, ואחר שבת בא עוד הפעם לפני רבינו לבקש ישועה ופקד עליו שיקנה לעצמו כלי (פישקאלע) על טאביק ויביא אליו הכלי וכן עשה ורבינו בירך עבדו את הכלי עם הטאביק, וחומ"י כשהריח מזה הכלי נפקחו עיניו ופקד עליו רבינו שלא יפסיק מלדריך כל ימיו, וקיים את דברי רבו הקדוש וראה על שתי עיניו עד לעת וקנתו והי' נזהר מאוד לקיים את סקידת רבינו עליו לדריך טאביק עד שאפילו כעת שכבו על מטתו ג"כ שאף טאביק, והי' נמאס על אנשי ביתו בעשותו זאת מפני שלכך בזה הכרים והכסתות, עד שס"א נבנו ממנו בני ביתו את הפישקעלע בלילה וקטמינו את הכלי עם הטאביק

(א) עיין לקונן בהקדונה לפרק י"ב. טוב כתב לי כ"ק אהרן ר. הרה"ק ווהרפ"ח שליט"א ונראזלע צסק א"ז הנה"ק וורן אליעזר לצי מקאונרנא ז"ל כי טאביק צוקספר יציק וחוה ייחוד צרכה קדושת ולעיין צלה"ק מינחם רע"ז : וגם ר"ת יעננו ציוס קראנו וחצן.

ועיין

רטאביק, והוא כשניעור משנתו ורצה לשאף בפעם בפעם ולא מצא מביקשו והרגיש בעצמו שנחשכו מאוד עיניו יצעק בקול מר שיחיסו עליו להחזיר לו הפיסקעלע מפני שמרגיש עירון בעיניו ובקושי פעל שנתנו לו בחזרה, ובין כך אבר כח הראית מאחת מעיניו ועד יום מותו שוב לא ראה דק על עין אחת והי' לפלא גדול.

[בט] עוד מהנ"ל פ"א באה לפני אישה ובנה וסיפדה לי האשה אשר בעת שהיתה מעיבת עם בנה זה העומד אצלה שמעה כמה פעמים קול בכי מבטנה ופחדה מאוד כי שמעה מאמר העולם שאם ילד בוכה בכזו אמו או לא יהי' הילד ח"ו א) ובעלה הי' מהסיר צדיק א' וביקשה מבעלה שיחיס על הילד ליסע לרבו להזכיר זה הענין ונכע לרבו ובידך איתו רבי ואח"כ באוזה ימים שמעה בפעם בפעם קול דמעי, ונסעה בעצמה עם בעלה לצדיק הנ"ל וכשבאתה לביתה היחוד המאורע ולא הוטב הדבר, או נסעה עם בעלה לאלעסק כי שמעו הילך שהיא פועל ישועות ובידך אורח רבינו ואמר "בעזרה שו"ת יהי' הילד בר קיימא" והאשה הרהיבה בנפשה עין ושאלה איוה שם תקרא להילד וראתה שנשתקע ברעינותיו הקדושים ואדר איוה רגעים ניער כמער משנתו ואמר שתקרא שם הילד ישכר בער שישם זה מסיגל לאריבות ימים ושנים, ואמר לה כי שם זה הוא מחמי זקני, עכ"ל ואמרה האשה כי זה דוא הבן העומד אצלה הוא זה הילד הנ"ל ושמו ישכר בער כצווי הרבי ואחר כמה ימים ושנים ראיתי את זה הילד הנ"ל ישכר דוב יהי' בא בימים.

[ל] בפאר ובכוד מערכת חו"ו הנח"ק בעל ייט"ל מסינעס ו"ל אות ד' בהערה שם, גביר א' מאנ"ש הפצירה בו אישהו כי גם אותה יקח עמו בעת שיסע לאלעסק כי תרצה להכיר את הנח"ק, וכן נימה לה בעלה הגביר ונסע עמה ובאם הדרך בעיר לכיב נחלה אשתו והרופאים אמרו שתיסע בחזרה לביתה אבל היא מיאנה בזה ונסעו לאלעסק, ובעלה הגביר בא לפני הנח"ק ושפך שיחי כי אשתו נחלתה על הדרך ומתירא הוא ממאמר רז"ל יגלוהו דבר נש אינן ערבין ביי לאתרא דמחבעי חמן מובילין יהי' יען כי רואה עין בעין כי אשתו היצקה לבא לאלעסק ונחלית בדרך וא"ל הנח"ק מיר טייטשעני עם אנדערש לאתר דמחבעי חמן דארט ווערט דער אים נעכאטין ולמען תהי' לה ישועה באחת הנח ואל תדאג כדל וכן הי' שנתרפאה לגמרי ע"כ.

פרק י"א עניני רוח"ק

[א] סיפר לי כ"ק חותני הנח"ק שליט"א, בעיר כראי הי' איש חסיד א' ת"ח גדול ושמו ר' משה מאיר ונסע לאתר מצדיקי דירו ואחר פטירת רבו כישנסעו אנ"ש של רבינו לאלעסק וקראי גם אותו שיסע עמהם ואמר להם שיסע עמה פעם אחת על תנאי לראות עם ייטב בעיני דרך רבינו או יסע אצלו תמיד

א) ועיין צפ' צרית אבות ונהד"ת צקונטרוס ונפתח כל חיי חות ג' סגולה לאשה ססנועה קול הולד בוכה צצטנה עיי"ש.

עייין